

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. V. Dolor B. Virginis Cruci adstantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

cruce, de scelerum suorum supplicijs, fecit scalas virtutum, quibus in cœlum concenderet. Hæc est altissima prudentia, mala culpæ & pœnæ vertere in facinora virtutum : in morbis exercere patientiam: in adversis concipere fiduciam: in rerum jactura fugere ad Dei Providentiam : post peccata agere pœnitentiam. Sic quidam ipsam ignominiam vertunt sibi in theatrum gloriae, dum generosè sui contemptum contemnunt; ostenduntque suo exemplo non esse dedecoris vituperari, sed esse vituperabilem. Sed dum audio latroni promitti Paradisum, quid dicam miser filius Adæ, exul Paradisi ? Nulla spes mihi est redeundi ad Paradisum, si spe ætem vitam meam, quia pessima ; nulla spes, si intuear merita, quia exigua ; nulla, si attendam quot me inde arceant sceiera, quia plurima ; nulla spes, si considerem quibus expositus sim, pericula, quia maxima. Sperare non libet, desperare non licet. Quid agam? unde spem concipiā? Dicam filius Ecclesiae cum matre Ecclesia; *Qui latronem exaudiisti, mihi quoque spem dedisti.*

§. V.

Dolor B. Virginis Crucis adstantis.

HA&tenus multis de Iesu , nunc paucis de MARIA: hucusque aspeximus Filium, nunc oculos convertamus ad Matrem. De hac Matre IESU ita scribit discipulus, quem diligebat Jesus:

Ioan. 19.

25.

Stabat autem juxta Crucem Iesu mater ejus. Nimirum ubicumque Jesus, illic & Maria, ubi filius, sibi mater ; fidelis filio suo usque ad mortem, mortem autem Crucis : ideo stabat juxta Crucem.

tem. Maria cum Jesu in Bethleem, Maria cum
Jesu in Jerusalem, Maria cum Jesu juxta præsepe
dum nascitur, Maria cum Jesu juxta crucem Matia
juxta
crucem.
dum moritur. Non possunt ab invicem divelli
societate, qui erga invicem conjunguntur cha-
ritate. *Stabat Mater*, pendebat Filius: illa juxta
crucem, ille in cruce. *Stabat*, & quidem constan-
ter perstebat, & sibi inter tot tristia constabat.
Stabat, non avertens oculos, ne filij interitum vi-
deret, ut Agar; sed oculos per omnia ejus vulne-
ra volutans. *Stabat*, non ut imbellis fœmina mu-
liebriter ejulans, nedum animo deficiens; sed sta-
bat integris sensibus, ut dolorem mœroremque
totum tota hauriret. *Stabat*, non ad solatium Fi-
lij, cuius jam moribundi labijs nec frigidæ gut-
tam in extrema, quâ ardebat, sibi licuit admove-
re; sed ad majorem dolorum suotum ac Filii cu-
mulum. Et cùm Christus pendens in cruce esset
facie versùs Occidentem, Maria cum Joanne
stabat versùs Orientem, irretortis oculis intuens
faciem Filii lui. *Stabat* inter cœli caligantis spis-
fas, & horrificas tenebras, & terræ trepidantis
tumultus, & lapidum convulsiones, & naturæ
quasi deficientis terribilia in cœlo terraque pro-
digia ac portenta. O quantum discriminè inter
Bethleem & Jerusalem! Quantum differunt in-
volvi nitidis pannis, & configi ferreis clavis! Jace-
re in fœno, & pendere in ligno! illuc nasci, hinc
mori! Quantum distant concentus Angelorum,
& blasphemiae Judæorum! Jam non resonat in
auribus tuis illud cœlestè carmen: *Gloria in excel-
sis Deo*; sed dira illa scommata: *Alios salvos fecit, seip-
sum non potest salvum facere*. Ubi nunc tres Reges,
qui procidentes adorabant eum? Nunc hostes il-
ludentes blasphemant eum. Tu hinc cum Maria

*Luc.2.**Matt.27.*

42.

sta juxta crucem Jesu, & stando hæc pauca animo revolve. Nunquam fuerunt, nec unquam erunt duo majoris, si species amplitudinem; nec excellentioris, si species virtutes, dignitatis, quam Jesus & Maria; nec ulli unquam magis ab aeterno Patre dilecti. Pro! quales personæ Jesus & MARIA! Ille Rex regum, & Dominus dominantium, hæc Regina Sanctorum omnium: ille Filius Dei, hæc mater Dei. Et tamen ille tantus, in Cruce; hæc tanta juxta Crucem: neuter sine cruce. Quid hoc est? Ergo nulla salus nisi per Crucem? Si Christum oportuit pati, & ita intrare in regnum suum: si Matrem Christi oportuit pati, & ita intrare in regnum Filii sui: si oportuerit tantum Regem, tantam Reginam pati, & sic pati, ubi tamen uterque est sine labe purus, sine noxa innocens, sine peccato sanctus: tu, quem in peccatis concepit mater tua, qui in peccatis totam trivisti aetatem; qui quotidiè, non tantum ut justi septies de die cadunt; sed septuages septies, tu sine cruce? tu? haeres gehennæ, servus peccati, hostis Christi, inimicus Crucis Christi, mancipium diaboli, opprobrium terræ, odium cœli, & omnium Cœlitum; tu sine cruce è terra adscendes ad cœlum, ubi qui creavit cœlum & terram, penderè cruce, ubi Mater Dei, Reginam cœli & terræ, stat juxta crucem? Audite appositiè ad nostrum propositum loquentem Minucium Felicem: Forte nos decipit, quod Deum nescientes divitijs affluant, honoribus florent, polleant potestatibus. Miseri in hoc altius tolluntur, ut decidant altius. Hi enim ut victimæ ad supplicium saginantur, ut hostia ad paenam coronantur. Quisquis hic expetis delicias, ac refugis cruces; quisquis hic optas oblectamenta, & horres tormenta, audies brevi in loco tormentorum illud

aet-

Adver-
sitas ne-
cessaria
ad salu-
tem.

Luc.24,

In Octav.

æterni Judicis sævum mandatum: *Quantum glorificari se, & in delitüs fuit, tantum date illi tormentorum & luctuum*: pro mensura delitiarum erit & mensura pœnarum. Itaque quidquid agas, quamcunque in partem te vertas, Ieriüs, ocyus lendum tibi est, h̄ic, vel illic, igne, aut aquâ; lacrymis, vel flammis. Tua est optio: elige, vel h̄ic cum Christo in cruce, vel posteà sine Christo in igne. Sta cum Maria juxta crucem, & sic cum Christo transibis ex hoc mundo ad Patrem. Potestne JESUS esse in cruce, Maria juxta crucem, nec JESUS, nec Maria usquam, vel unquam sine cruce? Si ita est, *absit mihi gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi*. Ibi erit mea spes mihi misero, ubi est Mater misericordiæ. Ibi erit totum meum solatium in omni desolatione, ubi est Deus totius consolacionis. Mihi mundus erit crucifixus, & ego mundo, ut moriar mundo, & vivam Christo. Stabo, dum vivam juxta crucem cum Maria; perseverabo in cruce, dum moriar cum JESU, ut per crucem post mortem, illuc perveniam, ubi regnabo cum JESU & MARIA.

§. VI.

Christus commendat Matrem Ioanni.

Filius Dei jam proximus ut Matti, sic & morti: antequam commendavit spiritum suum in manus Patris, voluit dilectum suum discipulum commendare in manus Matris suæ, dicens: *Muller ecce filius tuus.*

O tristis commutatio! Ergone Fili sic oblivisceris Matri tuæ? Non ergò amplius Maria erit Mater JESU, nec JESUS Filius Mariæ: *Fili quid fecisti nobis* *Luc.2.*